

„Dieva/cilvēka attiecības”

Katrām attiecībām ir savi vadības principi. Tu izturies savādāk pret skolotāju, vecvecākiem, mazbērniem, priekšnieku vai mācītāju. Bet nevienas no šīm attiecībām nav tik svarīgas kā tavas attiecības ar Dievu, Radītāju, Uzturētāju, ķēniņu Ķēniņu, Pestītāju un Sogī. Tev jāzina, kā pret viņu izturēties. Tev jāzina robežas. Tev jāzina, ko Viņš no tevis sagaida, par ko tev būs uzslava vai nopelums.

Tādēļ, ka šīs attiecības ir tik svarīgas, Dieva pirmie vārdi cilvēkam darīja skaidru, kas ir kas: Dievs tos svētīja un sacīja uz tiem: „*Augļojieties un vairojieties! Piepildiet zemi un pakļaujiet sev to, un valdiet pār zivīm jūrā un putniem gaisā, un katru dzīvu radījumu, kas rāpo pa zemi*” (1. Moz. 1:28).

Šo vārdu kopsavilkums ir: **Dievs pateica cilvēkam, ko darīt.** Ja tu to nesaņem, tas ir tāpat, kā kad zvejnieks nesaprastu, ka zivis dzīvo ūdenī. Mans draugs, ja tu to nesaproti, tev nav pamatu kristietībā, tev nav sākuma attiecībām ar Dievu – tu esi pazudis.

Šeit ir ABC, kas pasvīturo to, kas kristietība vispār ir. A ir saprast, ka Dievs cilvēkam pasaka, ko darīt. B ir tas, ka cilvēks tiek svētīts, darot to, ko Dievs ir teicis. C ir tas, ka cilvēks būs atbildīgs Tiesas dienā, vai viņš ir jeb nav pildījis Dieva gribu. Tas viss ved pie šī: Ēdenē Dievs nodibināja īpašnieka/pārvaldnieka attiecības ar cilvēku, un šī tēma iet cauri visai Bībelei līdz pat pēdējai dienai: *Jūra atdeva savus mirušos, nāve un viņas valstība atdeva savus mirušos; un tie tika tiesāti, ikviens pēc viņa darbiem* (Atkl. 20:13).

Ja tu nedari, ko Dievs tev liek darīt, tev nebūs vietas Debesīs. *Pasaule iznīkst un viņas kārība, bet, kas dara Dieva prātu, paliek mūžīgi* (1. Jāņa 2:17). Jēzus teica, ka, tikai darot Viņa gribu, esam savienoti ar Viņu: *Kas Dieva prātu dara, tas ir Mans brālis un māsa, un māte* (Marka 3:35).

Tas ir tas, kādēļ mēs esam šeit: mēs esam šeit Viņa un ne mūsu dēļ. Tu vari apmeklēt Bībeles studijas un lūgšanu sapulces un ziedot draudzei, taču, ja šo nezini, tu neko nezini. Šajā pašā brīdī tu stāvi uz Dieva skaistā īpašuma, tu ēd, ko Dievs priekš tevis radījis, tu dzīvo ķermenī, ko Dievs veidojis ar Savām paša rokām – tev nav ar ko lielīties, ja vien tu neslavē Dieva godību. *Redzi, vienīgi Tam KUNGAM pieder debesis un debesu debesis, zeme un viss, kas uz tās ir* (5. Moz. 10:14). *Atzīstiet, ka Tas KUNGS ir Dievs, Viņš mūs ir darījis – un ne mēs paši – par Savu tautu un par Savas ganības avīm* (Ps. 100:3). Dievs ir īpašnieks. Mēs esam pārvaldnieki.

Uzsveru, tu atrodi šo mācību viscaur Bībelē. Tas ir Mozus rakstos, vēstures grāmatās, praviešu grāmatās un pāri visam – Jēzus mācībā. Pārdomāsim tikai vienu vietu no šīs mācības – līdzību ar desmit jaunavām (Mat. 25:1-12). Jaunavas simbolizē jaunpiedzimušos cilvēkus, šķīstītus, mazgātus Jēra asinīs. Tie saņēmuši Svētā Gara gaismu. Tas bija viņu pārvaldnieka statusa sākums. Viņu dzīves mērķis bija

sastapties ar Līgavaini. Piecas no tām atstāja novārtā savus lukturus. Līgavainis atnāca, un tās, kuru lukturi dega, iegāja mielastā, tās, kuru lukturi bija izdzisuši, neiegāja. Tās pārkāpa pārvaldniekam doto likumu un piedzīvoja, ka viņām kāzu nama durvis bija slēgtas.

Tā Kunga ievērojamā atbilde viņām bija: *Es jūs nepazīstu!* Kā tas varēja notikt? Vai nebija liels prieks debesīs, kad tās piedzima no jauna? Vai viņu vārdi netika ierakstīti Jēra dzīvības grāmatā? Mans draugs, ņem vērā, ka, **tāpat kā tavs vārds var tikt ierakstīts dzīvības grāmatā, tas no turienes var tikt arī izdzēsts.** *Kas uzvar, tas būs gērbts baltās drēbēs, un Es viņa vārdu neizdzēsīšu no dzīvības grāmatas, viņa vārdu es apliecināšu Mana Tēva un Viņa eņģeļu priekšā* (Atkl. 3:5). Ja tu neuzvari, ja tu zaudē savu pirmo mīlestību uz Jēzu, tavs vārds tiks izdzēsts no dzīvības grāmatas. Tava dzīve nepieder tev pašam. Tev jādarbojas sava Tēva lietās.

Cilvēka kā pārvaldnieka četras galvenās atbildības jomas

1. Tavs ķermenis. *Vai jūs nezināt, ka jūsu miesa ir Svētā Gara mājoklis, kas ir jūsos un ko jūs esat saņēmuši no Dieva, un ka jūs nepiederat sev pašiem?* (1. Kor. 6:19.)

Kur tu dzīvo, mans draugs? Savā mājā? Nē, **tu dzīvo savā ķermenī!** Neizturies pret savu māju, it kā tā būtu Svētā Gara mājoklis. Nesatraucies tik daudz par to. Drīzāk apdomā, ka tavs ķermenis ir Svētā Gara mājoklis. Turi to šķīstu un veselu. Uzmani, ko tu ēd un cik daudz. Uzturi sevi kārtībā, lai nekļūsti par nastu citiem un nespējīgu pabeigt to kursu, ko Jēzus tev spraudis. No otras puses – nekad neļauj savam ķermenim kļūt par tavu dievu.

2. Tavs laiks. *Izmantojiet laiku, jo šīs dienas ir ļaunas!* (Ef. 5:16.)

Izmantot laiku nozīmē neiztērēt to savtīgiem mērķiem, bet pasargāt to no ļaunā. Tu dzīvo Dieva laikā, tādēļ tev katra diena jāpiepilda ar Dieva mērķiem. **Te nevar būt cita dienas kārtība kā vien Dieva dienas kārtība,** un tas, protams, ietver atpūtu. Dievs pats arī atpūtās un deva šim nolūkam mums sabatu.

3. Tavi darbi. *Nebrīnieties par to! (..) visi, kas ir kapos, dzirdēs Viņa balsi un nāks ārā: tie, kas labu darījuši, lai celtos augšām dzīvībai, bet tie, kas ļaunu darījuši, lai celtos augšām sodam* (Jāņa 5:28,29).

Kaut arī esam izglābti no žēlastības, lai sāktu savu ceļojumu ar Dievu (Ef. 2:8), kad to beigsim šeit uz zemes, mēs tiksim tiesāti pēc saviem darbiem. Atkārtoju, īpašnieka/pārvaldnieka attiecībās vai nu esam derīgi kalpi un tiksim atalgoti, jeb nederīgi un zaudēsim debesis. *Un nelietīgo kalpu izmetiet galējā tumsībā, tur būs raudāšana un zobu trīcēšana* (Mat 25:30). **Tu esi saņēmis žēlastību piedzimt no Dieva un darīt Viņa gribu!** Dari to!

4. Tava nauda. *Dodiet, tad jums taps dots: pilnu, saspaidītu, sakratītu un pārparim ejošu mēru jums iedos jūsu klēpī; jo ar to mēru, ar ko jūs mērojat, jums atmēros* (Lūk. 6:38).

Desmitā tiesa (10%) un ziedojumi (tas, kas pārsniedz 10%) bija tas, ko Dievs sagaidīja no jūdiem (Malah. 3:8). Jēzus prasības kristiešiem pārsniedz to. Desmito tiesu un ziedojumus jādod bez domāšanas. Par pārējo naudu jālūdz. Arī tā pieder Dievam. Paskaties savos rēķinos, vai tie liecina, ka esi devis krietni virs desmitās tiesas kā labs pārvaldnieks, jeb tu esi apzadzis Dievu. Ja esi bijis zaglis, atdod to, ko esi izlaidis došanā. Kad Caņejs atrada Jēzu, viņš visu atdeva četrkārt (Lūk. 19:8). Atceries, ka tu esi atpirkts par dārgu maksu.

Nepareizi priekšstati par pārvaldnieka lomu

Daudziem no mums ir negatīva attieksme pret pārvaldnieka lomu. Mums ir tendence to saistīt ar nožēlojamu eksistences veidu, ar jūgu vai verdzību tādā vai citādā veidā. Lūdzu, atceries, ka ģeņerāļa/pārvaldnieka attiecības tika nodibinātas pirms verdzības eksistējas. Aina, ko redzam sākumā, ir par ģeņerāli, kurš ļoti uzticas un ļoti mīl savu pārvaldnieku. ģeņerālis pārvaldniekam sagādā māju – tieši blakus Sev. ģeņerālis grib, lai pārvaldnieks visu laiku ir Viņam blakus, jo Tam vajag, ka pārvaldnieks palīdzētu uzturēt Viņa Valstību. ģeņerālis brīnīgi pabaro un ģērbj Savu pārvaldnieku, jo pārvaldnieks ir Viņa pārstāvis pasaulē.

Jāzeps, Mozus un Daniēls bija ģeņerāļa pārvaldnieki. Viņi vienmēr bija pie ģeņerāļa, lai apmierinātu visas viņa vajadzības. Tādēļ arī visas viņu vajadzības tika pārpārēm un lieliski apmierinātas. Tā ir Dieva aina, ko Viņš vēlas, lai redzam šajās ģeņerāļa/pārvaldnieka attiecībās.

Ak, mans draugs, vai neredzi, ka šis pārvaldnieka amats nav nasta, bet privilēģija, augsta goda vieta? Un beigās ir glazūra uz kūkas: kad tas viss pateikts un padarīts, **ģeņerālis apprecēs pārvaldnieku** un tie laimīgi dzīvos kopā mūžīgi mūžam, jo galu galā – tas ir Dieva un cilvēka mīlestības stāsts.